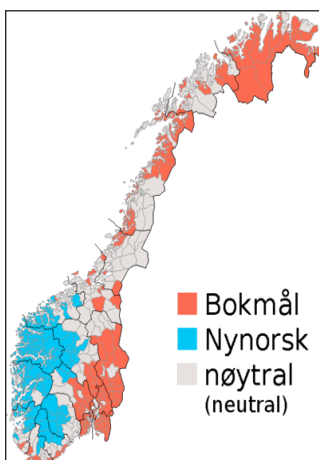


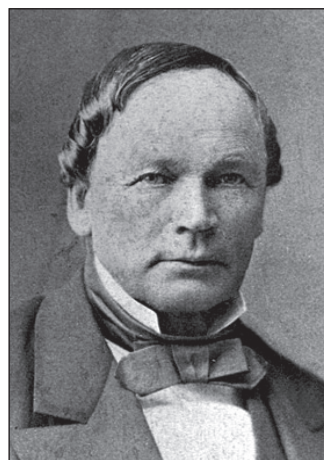
La duan vojon – tiun al la oficialigo de la lingvo forte influita de la Dana – reprezentis *Knud Knudsen* (1812–1895), profesia filologo kaj gimnazia instruisto. Li gvidis sukcesan kampanjon kontraŭ la instruado de klasikaj lingvoj (latina kaj greka) en gimnazioj kaj por ilia anstataŭo per la nacia lingvo. Konforme al la ortofonia principaro de la dano Rasmus Rask, Knudsen proponis reformon de la ortografio (*Om Lydene, Lydtegnene og Rettskrivningen i det norske Sprog*, t.e. pri sonoj, karakteroj kaj ortografio de la norvega lingvo, 1845), preninte kiel decidan la prononc-manieron de norvegaj kleruloj. En 1867 okazis la unua reformo, kiu i.a. forigis duoblajn vokalojn, la dua en 1907 koncernis konsonantojn. Knudsen en 1869 partoprenis skandinavan kongreson pri ortografio en Svedio, kiu interalie decidis skribi substantivojn per komenca minusklo kaj anstataŭi «aa» per «å» (ekz. Aasen > Åsen). Li krome kontraŭis uzadon de fremdvortoj kaj proponis ties anstataŭon per norvegdevenaj, uzante la laboraĵojn de Ivar Åsen. Tamen, la enkondukon de Landsmål opiniis Knudsen nerealisma. Lia verko *Den landsgyldige norske uttale* («La land-valida norvega prononco», 1867) estis bazo por la dan-norvega t.n. «imperia lingvo», *Riksmål*. Tiu ĉi estis en 1885 oficiale samrajtigita kun Landsmål kaj en 1929 alinomita al «librolingvo», *Bokmål*. Dum la samrajta uzado kun Nynorsk, Bokmål malproksimiĝis de la komenca dan-norvega kulturtradicio kaj alproksimiĝis al Nynorsk ekz. en la morfologio. Kontraŭ tio protestis organizaĵo «Riksmålsforbundet», kiu pledas por pli konservativa versio, denove nomata «Riksmål» (tiu tamen ekde 1929 ne plu havas oficialan statuson). Pri ĝi zorgas ekde 1953 la norvega «Akademio por lingvo kaj literaturo» (*Det Norske Akademi for Språk og Litteratur*). Ĝi ankaŭ eldonas oficialan vortaron de Riksmål. Malgraŭ ĉio, Bokmål venkis en la konkurenca kampo: ĝi estas uzata de ĉ. kvar milionoj da norvegoj kaj de 80% da lernejoj infanoj kiel unua skriblingvo, en ĝi aperas plej multe da literaturo kaj la plej granda revuo «Aftenposten». La movado por unuigi la oficialajn norvegajn lingvojn en komuna «Samnorsk» definitive fiaskis. En 2005 kreiĝis *Språkrådet* («Lingvokonsilio»), kiu reprezentas ambaŭ aktuale oficialajn lingvojn, *Nynorsk (nn)* kaj *Bokmål (nb)*. En ambaŭ ekzistas Vikipedioj.



Figuro 3.3: Ivar Åsen



Figuro 3.4: distribuo de Nynorsk kaj Bokmål



Figuro 3.5: Knud Knudsen